

เอกสารคำแนะนำ

เทคโนโลยี การผลิตมันสำปะหลัง

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน

กรมวิชาการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารคำแนะนำ

เทคโนโลยี การผลิตมันสำปะหลัง

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน

กรมวิชาการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำนำ

เอกสารคำแนะนำ “เทคโนโลยีการผลิตมันสำปะหลัง”
จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือและแนวทางในการผลิตมันสำปะหลัง
อย่างถูกต้องและเหมาะสม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารเล่มนี้
จะมีประโยชน์ต่อนักวิชาการ เจ้าหน้าที่ เกษตรกร และบุคคล
ผู้สนใจทั่วไป สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ
และปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ เพื่อสร้างสรรค์การเกษตรของไทย
ให้มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน

กรกฎาคม 2563

สารบัญ

พันธุ์มันสำปะหลัง	1
เทคโนโลยีการผลิต	3
❖ การเตรียมดิน	3
❖ การเตรียมท่อนพันธุ์	4
❖ การปลูก	4
การดูแลรักษา	5
❖ การให้น้ำ	5
❖ การใส่ปุ๋ย	5
การจัดการศัตรูพืช	5
❖ โรคที่สำคัญและการป้องกันกำจัด	5
❖ แมลงศัตรูที่สำคัญและการป้องกันกำจัด	7
❖ วัชพืชและการป้องกันกำจัด	7

การเก็บเกี่ยว	8
การขนส่ง	9
การเก็บรักษาท่อนพันธุ์	9
การแปลงเพื่ออาหารสัตว์	9
❖ การทำใบมันหมาก	10
❖ การทำหัวมันหมาก	10
❖ การทำใบมันตาดแห้ง (มันเยย)	10
❖ การทำหัวมันตาดแห้ง (มันเล็น)	10

เทคโนโลยีการผลิตมันสำปะหลัง

พันธุ์มันสำปะหลัง

พันธุ์ระยอง 5 ผลผลิตหัวสดสูง และปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี
เหมาะสมกับดินร่วนปนเหนียว ดินด่าง

พันธุ์ระยอง 72 ผลผลิตหัวสดสูง ต้นพันธุ์คุณภาพดี ทนแล้ง⁺
ปรับตัวได้ดีในสภาพแวดล้อมภาคตะวันออกเนียงหนืด เหมาะกับดินราย
หรือดินรายปนร่วน

พันธุ์ระยอง 7 ผลผลิตหัวสดสูง เปอร์เซ็นต์แบ่งสูง เหมาะกับ⁺
ดินร่วนปนกราย ดินร่วนปนเหนียว

พันธุ์ระยอง 9 ลำต้นสูงตรงทำให้ได้ต้นพันธุ์มาก ผลผลิตหัวสดสูง และเปอร์เซ็นต์เบ่งสูง เหมาะกับดินร่วนปนทราย

พันธุ์ระยอง 11 ผลผลิตหัวสดสูง และเปอร์เซ็นต์เบ่งสูง แม้เก็บเกี่ยวในฤดูฝน เหมาะกับดินร่วนปนเหนียว ดินด่าง

พันธุ์ระยอง 86-13 ผลผลิตหัวสดสูง เปอร์เซ็นต์เบ่งสูง และผลผลิตเบ่งสูง เหมาะกับดินร่วนปนทราย

พันธุ์ระยอง 15 ผลผลิตหัวสุดสูง เปอร์เซ็นต์เบ่งสูง และผลผลิตเบ่งสูง เหมาะกับดินทรายปนร่วน อายุเก็บเกี่ยวล้าน 8 เดือน

เทคโนโลยีการผลิต

พื้นที่เหมาะสมสำหรับปลูกมันสำปะหลัง พื้นที่ดอน ระบายน้ำดี ไม่มีน้ำท่วมขัง ดินเนื้อหยาบ ค่าความเป็นกรด-ด่างที่เหมาะสม คือ 5–6.5 หน้าดินควรลึกกว่า 30 เซนติเมตร ความลาดชันน้อยกว่าร้อยละ 5

การเตรียมดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ หรือ ปุ๋ยคอก 500–1,000 กิโลกรัมต่่อไร่ ทุก 2 ปี ปลูกพืชตระกูลถั่ว หรือ ปอเทือง อัตรา 8–10 กิโลกรัมต่่อไร่ แล้วไอกลบขณะออกดอก 50% เป็นปุ๋ยพืชสดช่วยเพิ่มธาตุอาหารในดิน ใส่ปุ๋น 100 กิโลกรัมต่่อไร่ เมื่อต้นเป็นกรด หรือต้นเปรี้ยว หรือมีค่าความเป็นกรดด่างต่ำกว่า 5

การเตรียมท่อนพันธุ์ เลือกต้นพันธุ์ใหม่และสด หรือตัดไว้ไม่เกิน 15-30 วัน (ขึ้นอยู่กับพันธุ์) จากต้นที่สมบูรณ์อายุ 8-12 เดือน ไม่มีโรค และแมลงทำลาย ตัดท่อนพันธุ์ยาวประมาณ 20-25 เซนติเมตร ให้มีจำนวนตาไม่น้อยกว่า 5 ตา และตาไม่ชำรุด แข็งต่อการคมี กำจัดแมลง ให้มีโภชนาต์ 25% ดับบลิวจี 4 กรัม หรือไดโนทีฟูแรน 10% ดับบลิวพี 20 กรัม หรือออมิดาโคลพริต 70% ดับบลิวจี 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 5-10 นาที เพื่อกำจัดเพลี้ยแป้งที่ติดมากับท่อนพันธุ์ และช่วยป้องกันการระบาดในระยะ 1 เดือนแรก หรือแข็งต่อการคมี หัวน้ำผักสมญารีย์ โดยใช้ญารีย์ 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร แข็งต่อ 2 ชั่วโมง หรือแข็งค้างคืนแล้วบ่มโดยใส่ในกระสอบ 1 คืนก่อนปลูก ช่วยให้ท่อนพันธุ์ งอกเร็วและสม่ำเสมอ และยังช่วยเพิ่มอัตราอุดท่อนพันธุ์ที่มีคุณภาพต่อ หรือเมื่อปลูกในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม

▲ ท่อนพันธุ์

▲ แข็งต่อสารเคมี

▲ แข็งต่อน้ำผักสมญารีย์

การปลูก ปลูกระยะ 80x80 หรือ 80x100 หรือ 100x100 เซนติเมตร (จำนวนต้น 1,600-2,500 ต้นต่อไร่) การปลูกห่างจะทำให้มีวัชพืชเพิ่มขึ้น ปลูกบนสันร่อง ปักท่อนพันธุ์ตั้งตรง ลึก 10 เซนติเมตร (ฤดูฝน พฤษภาคมถึงมิถุนายน) และลึก 15 เซนติเมตร (ปลายฤดูฝน ตุลาคมถึงธันวาคม)

การดูแลรักษา

การให้น้ำ ให้น้ำทุก 7 วัน หากมีฝนตก และมีปริมาณน้ำฝนรวมใน 7 วัน น้อยกว่า 5 มิลลิเมตร หากเกิน 5 มิลลิเมตร ให้ดูดน้ำ ปริมาณความต้องการน้ำ ตลอดฤดูปลูก 1,365 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่

การใส่ปุ๋ย ดินราย ดินร่วนปันทราย ใส่ปุ๋ยเคมี 15-7-18 หรือ 16-8-16 อัตรา 100 กิโลกรัมต่อไร่ ดินร่วนเหนียว ใส่อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ปุ๋ยครั้งเดียวหลังจากการปลูก 1-2 เดือน เมื่อดินมีความชื้นเพียงพอ โดยรอยสองข้างของลำต้น แล้วพรวนดินกลบ

การจัดการศัตรูพืช

โรคที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

1. โรคใบไหม้ ใช้ท่อนพันธุ์ที่สะอาด เก็บส่วนต้น ใบที่เป็นโรค เพาทำลายนอก แปลงปลูก ในแหล่งที่โรคระบาดรุนแรง ให้ปลูกพืชหมุนเวียน เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง พืชตระกูลถั่ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

2. โรคแอนแทรคโนส ใช้ท่อนพันธุ์ที่สะอาด เก็บส่วนต้น ใบที่เป็นโรค เพาทำลายนอกแปลงปลูก ในแหล่งที่โรคระบาดรุนแรง ให้ปลูกพืชหมุนเวียน เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง พืชตระกูลถั่ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

3. โรครากรเน่าโคนเน่า ใช้ท่อนพันธุ์ที่สะอาด เก็บส่วนต้น ใบที่เป็นโรค เพาทำลายนอกแปลงปลูก เตรียมดินก่อนปลูกให้มีการระบายน้ำที่ดี ในแหล่งที่โรคระบาดรุนแรง ให้ปลูกพืชหมุนเวียน เช่น ข้าวโพด ข้าวฟ่าง พืชตระกูลถั่ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

แมลงศัตรูที่สำคัญและการป้องกันกำจัด

1. เพลี้ยแปঁง ใช้ท่อนพันธุ์ที่สะอาด
ใช้สารเคมีไทดเมฟิโตแซม 25% ดับบลิวจี
4 กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% ดับบลิวพี
20 กรัม หรือ ไทดเมฟิโตแซม/แอลมบ์ดา
ไซยาโลทริน 24.7% แซทซี 10 ซีซีต่อน้ำ
20 ลิตร พ่นเฉพาะบริเวณที่พบเพลี้ยแปঁง
เข้าทำลาย ก่อนปลูกควรเช็คท่อนพันธุ์ด้วย
สารเคมีกำจัดแมลงเป็นเวลา 5-10 นาที

2. ไรแดง ใช้สารเคมีอามีทราซ 40 ซีซี
หรือ ไดโคโพล 50 ซีซี หรือไพริดาเบน
10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเฉพาะบริเวณ
ที่พบไรแดงเข้าทำลาย ไม่ควรพ่นสารชนิด
เดียวกันติดต่อกันเกิน 3 ครั้ง ควรสลับชนิด
สารเพื่อป้องกันการต้านทานสารกำจัดไร

วัชพืชและการป้องกันกำจัด

กำจัดวัชพืชไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง ตลอดฤดูปลูก ครั้งแรก พ่นสาร
กำจัดวัชพืชก่อนออกทันทีหลังปลูก ขณะที่ดินยังมีความชื้นอยู่ เช่น ไดยูรอน
หรือ อะลาคลอร์ ครั้งที่สอง เมื่อมันสำปะหลังอายุ 1-2 เดือน ก่อนใส่ปุ๋ย
ใช้จอบดายหญ้า หรือพ่นสารกำจัดวัชพืชประเภทหลังออก

การเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวได้ตั้งแต่อายุ 8 เดือน แต่อายุเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมคือ 12 เดือน หลังปลูกไม่ควรเก็บเกี่ยวช่วงที่มีฝนตกชุก เนื่องจากหัวมันลำปะหลังจะมีเปอร์เซ็นต์แป้งต่ำ

วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้มีดตัดต้นเห็นอพื้นดินประมาณ 30 เซนติเมตร ถอนโดยใช้jobขุดหรือเครื่องขุดหัวมัน ไม่ควรมีส่วนของเหง้า หรือดินติดปนไปกับหัวมันสดที่นำส่งโรงงาน หลังเก็บเกี่ยวแล้วไก่กลบตันในมันลำปะหลังเพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน หรือเก็บเกี่ยวด้วยเครื่องขุดมันลำปะหลัง เพื่อลดการใช้แรงงาน ลดต้นทุน และลดการสูญเสียผลผลิตตลอดจนแก้ปัญหาการขุดได้ไม่ต่อเนื่อง

◀ การเก็บเกี่ยวโดยใช้jobขุด

สำหรับแทรกรเตอร์ขนาดเล็ก
(34-49 แรงม้า)

◀ สำหรับแทรกรเตอร์ขนาดใหญ่
(มากกว่า 50 แรงม้า)

การขนส่ง

นำผลผลิตหัวมันสดส่งโรงงานทันทีไม่ควรเก็บไว้เกิน 2 วัน เพราะจะทำให้ผลผลิตเน่าเสีย และเปอร์เซ็นต์แป้งจะลดลง

การเก็บรักษาท่อนพันธุ์

เก็บไว้ในที่ร่ม หรือตั้งกลางแจ้ง ให้โคนต้นสัมผัสกับดิน แล้วพูนดินกลบโคน ในช่วงแล้งควรดูดน้ำที่โคนกอง เป็นระยะ ไม่ควรเก็บท่อนพันธุ์ไว้นานเกิน 15–30 วัน (แตกต่างตามพันธุ์)

การแปรรูปเพื่ออาหารสัตว์

เก็บเกี่ยวหัวมันอายุ 8–14 เดือน ทำความสะอาด ตัดขี้วและส่วนเน่าเสียนำมาสับเป็นชิ้นเล็กบางๆ ก่อนนำไปตากแห้ง หรือผึ้งให้หมดก่อนหมัก

การทำใบมันหมัก ผสมใบมันลับ กับมันเลี้น หรือการนำตาลร้อยละ 5 บรรจุในภาชนะที่กันอากาศเข้า-ออกได้ เช่น ถุงหรือถังพลาสติกที่ปิดได้สนิท ปิดให้สนิททิ้งไว้ 1 เดือน

การทำหัวมันหมัก มีขั้นตอน การทำเหมือนใบมันหมัก แต่สามารถหมักโดยผสมหรือไม่ผสมสารเสริม การหมักก็ได้

การทำใบมันตากรแห้ง (มันเยย)
ตากรัดและกลับใบทุก 2-3 ชั่วโมง 1-2 วัน นำไปเลี้ยงวัวได้ หากต้องการเก็บไว้ใช้ภายหลัง ตากรต่อให้แห้งกรอบ (3-4 วัน)

การทำหัวมันตากรแห้ง (มันเส็น)
ตากรและกลับเช่นเดียวกับใบมัน โดยตากรให้แห้ง 3-4 วัน ก่อนเก็บไว้ เลี้ยงสัตว์

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน
ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง

โทรศัพท์ 0 2579 3930-1
โทรศัพท์ 0 3868 1514

<http://www.doa.go.th/fcri/>

<http://www.doa.go.th/fcri/>

สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทรายานพลังงาน
50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900
โทรศัพท์: 0 2579 3930-3 โทรสาร: 0 2579 0604
E-mail: fcri@doa.go.th